

הגדה של פסח

3 מצות

ביצה

זרוע

מרור

כרפס

חרוסת

חזרת

קדש

בשבת מתחילים מכאן

יום השישי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם.
ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה.
ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות.

בחול מתחילים מכאן:

אכלה בועדי יהוה, מקראי קדש, אשר-תקראו אתם, במועדים:
ויברך משה, את-מועדי יהוה, אל-בני ישראל:

סברי מרנן (עונים: לחיים)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן. (עונים: אמן)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו.
ותתן לנו יי אלהינו באהבה {בשבת: שבתות למנוחה ו} מועדים לשמחה,
חגים וזמנים לששון, את יום {בשבת: השבת הזה ואת יום} חג המצות הזה,
את יום טוב מקרא קדש הזה, זמן חרותנו באהבה, מקרא קדש,
זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים,
{בשבת: ושבחות} ומועדי קדש {בשבת: באהבה וברצון}, בשמחה ובששון הנחלתנו.
ברוך אתה יי, מקדש {בשבת: השבת ו} ישראל והזמנים. (אמן)

במוצאי שבת מוסיפין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש. (אמן)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחל, ובין אור לחשך,
ובין ישראל לעמים, ובין יום השביעי לששת ימי המעשה.
בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת.
והבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש. (אמן)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. (אמן)

שותה רב כוס חזין בהסבה.

ורחץ

נוטלין את הנדים ואין מברכין "על נטילת ידים".

כרפס

טובלין כרפס פחות מכזית במי מלח, ומברכין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה.

יחץ

בעל הבית יבצע את המצה האמצעית לשתיים ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות מגביה את הקערה ואומר בקול רם:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים.
כל דכפין ייתי ויכול, כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
השתא הכא עבדי, לשנה הבאה בארעא דישראל בני חורין.

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן הבן או אחד מן המסבים שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, - הלילה הזה שתי פעמים.
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, - הלילה הזה כולו מצה.
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, - הלילה הזה מרור.
שבכל הלילות אנו אוכלין ושותין בין יושבין ובין מסבין, - הלילה הזה כלנו מסבין.

מניח את הקערה על השלחן. המצות תהיינה מגולות בשעת אמירת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים,
ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה.
ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים,
עדין אנחנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים.
ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו יודעים את התורה,
מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא:

שנאמר: לביען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי וזיך

ימי וזיך - הימים, כל ימי וזיך - הלילות.

וחכמים אומרים:

ימי וזיך - העולם הזה, כל ימי וזיך - להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא.
כנגד ארבעה בנים דברה תורה:
אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? בזה העדות והזקקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו
אתכם?
אף אתה אמור לו כהלכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? בזה העבירה הזאת לכם?
לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר.
אף אתה הקהה את שניו ואמור לו: בעבור זה עשה יי לי בצאתי
ממצרים.
לי - ולא לו. ואילו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? בזה זאת?
ואמרת אליו: בזזק יד הוציאנו יי ממצרים, מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול -
את פתח לו, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה
עשה יי לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חדש? תלמוד לומר ביום ההוא,
אי ביום ההוא יכול מבעוד יום?
תלמוד לומר: בעבור זה - בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שמצה ומרור
מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעבדתו, שנאמר:
ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יי אלהי ישראל: בעבר
הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרוזו אבי אברהם ואבי יצחק ויזכור,
ויעבדו אלהים אחרים.
ואקוץ את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולף אותו בכל
ארץ כנען, וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את
יעקב ואת עשיו.
ואתן לעשו את הר שיעיר לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא.
שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בברית
בין הבתרים,
שנאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא
להם, ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה.
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואזכרי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס.

**וְהִיא שְׁעִמְדָּה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ, שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלֶבֶד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,
אֶלָּא שְׁבָכַל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם.**

נניח הכוס מידו ויגלה את המצות.

**צֹא וּלְמַד מֶה בָּקֵשׁ לָבוֹן הָאֶרֶמִי לַעֲשׂוֹת לַיעֲקֹב אֲבִינוּ.
שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֶלָּא עַל הַזְּכָרִים וְלָבוֹן בָּקֵשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַפֶּל, שְׁנֹאמֶר:
אַרְבּוּי אֲבִיךָ אֲבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגְרַע שָׁם בְּבִמְתֵי מוֹעֵט,
וַיְהִי שָׁם לָזוּי גָּדוֹל, עֲצוֹם וָרֵב.**

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם - אָנוּס עַל פִּי הַדְּבוּר.

**וַיִּגְרַע שָׁם - מְלֻמָּד שֶׁלֹּא יֵרֵד יַעֲקֹב אֲבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֶלָּא לְגוֹר שָׁם, שְׁנֹאמֶר:
וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲה, לָזוּר בְּאַרְץ בְּאֵנוּ,
כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ, כִּי כִבֵּד הָרַעַב בְּאַרְץ כְּנָעַן.
וַעֲתָה יֵשְׁבוּ זֶא עֲבָדֶיךָ בְּאַרְץ גִּשְׁן.**

**בְּבִמְתֵי מוֹעֵט - כְּמוֹ שְׁנֹאמֶר: בְּשִׁבְעִים נִפְשֵׁי יֵרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִם,
וַעֲתָה שְׁמֶךָ יי אֶכְלֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֵב.**

וַיְהִי שָׁם לָזוּי - מְלֻמָּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם.

**לָזוּי גָּדוֹל, וְעֲצוֹם - כְּמוֹ שְׁנֹאמֶר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ
בְּמֵאדָּ מְאֹד, וַתִּמְלֹא הָאֶרֶץ אֹתָם.**

**וָרֵב - כְּמוֹ שְׁנֹאמֶר: רִבְבָּה כְּצֻמוֹ הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ,
וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתִּבְאִי בַעֲדֵי עָדִיִּים,
שָׂדִים נִכְנְוּ וּשְׂעָרָה צֻמוֹ, וְאֶת עֵרֶם וַעֲרִיתָ.
וַאֲעֹבֵר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְבוֹסֶסֶת בְּדִמְיָה,
וְאֹמַר לָךְ בְּדִמְיָה זֹזִי, וְאֹמַר לָךְ בְּדִמְיָה זֹזִי.**

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנֻנוּ, וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה.

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים - כְּמוֹ שְׁנֵאֲמָר: הִבֵּה נִתְּזֹכְמָה לוֹ כֵּן יִרְבֶּה,
וְהִיָּה כִי תִקְרָאנָה מִלְּזֹמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל שִׁנְאֵינוּ וְנִלְזֹם בָּנוּ,
וְעָלָה בֵּין הָאָרֶץ.

וַיַּעֲנֻנוּ - כְּמָה שְׁנֵאֲמָר: וַיִּשְׁיִבּוּ עָלֵינוּ שְׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוּ בְּסִבְלָתָם.
וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרְעָה. אֶת פֹּתֶם וְאֶת רַעְמִסֶּס.

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה - כְּמוֹ שְׁנֵאֲמָר: וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּפָרָה.

וַנִּצְעֶק אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוּ, וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ
וְאֶת עֲמָלָנוּ וְאֶת לִוְצָנוּ.

וַנִּצְעֶק אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ - כְּמוֹ שְׁנֵאֲמָר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם
וַיָּמֹת מֶלֶךְ מִצְרַיִם,
וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ,
וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוּ - כְּמוֹ שְׁנֵאֲמָר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נִאֲקָתָם,
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ - זוֹ פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמָר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים .

וְאֶת עֲמָלָנוּ - אֱלוֹ הַבָּנִים. כְּמוֹ שְׁנֵאֲמָר: כָּל הַבֶּן הַיָּלֹד הַיָּאֵרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ
וְכָל הַבֵּת תִּנְזִיץ.

וְאֶת לִוְצָנוּ - זֶה הַדַּחֵק, כְּמָה שְׁנֵאֲמָר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלְוִיָּהּ אֲשֶׁר מִצְרַיִם
לִוְצִים אֹתָם.

וַיִּזְעַזְעוּ יִי מִבְּמִצְרַיִם בְּיַד וַזְזָקָה וּבְזָרַע זְטוּיָה, וּבְמִוְרָא גְדֹלָה,
וּבְאַתּוֹת וּבְמִפְתִּיּוֹת.

וַיִּזְעַזְעוּ יִי מִבְּמִצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מִלָּאךְ, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
אַלּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְעַבְדִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּלִילָה הַזֶּה, וְהַכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד בְּהֵמָה,
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יי.

וְעַבְדִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מִלָּאךְ

וְהַכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שָׂרָף

וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ.

אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

יש מוסיפים

אמרו רבותינו זיכרונם לברכה:

כשירד הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים. ירדו עימו תשעת אלפים רבבות,
מהם מלאכי אש, מהם מלאכי ברד, מהם מלאכי זיע, ומהם מלאכי רתת, ומהם מלאכי חלחלה.
ורתת וחלחלה אוזזת למי שהוא רואה אותם.
אמרו לפניו: ריבונו של עולם.

והלא מלך בשר ודם כשהוא יורד למלחמה שריו ועבדיו מקיפים בכבודו,
ואתה מלך מלכי המלכים דין עלינו שאנחנו עבדיך והם בני בריתך.

נרד ונעשה עמם מלחמה.

אמר להם: אין דעתי מתקררת עד שארד אני בכבודי. אני בגדולתי. אני בקדושותי

אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בְּיַד וַזְזָקָה - זֶה הַדָּבָר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יָד יי הוֹיָה בְּמִקְנֶה אִשְׁרֵי בְשָׂדֶה,
בְּסוּסִים, בְּזִמְרִים, בְּגִמְלִים, בְּבָקָר וּבְעֶאֱזָן, דָּבָר כְּבֹד מְאֹד.

וּבְזָרַע זְטוּיָה - זֶה הַחֶרֶב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַזְזָרְבוּ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ, זְטוּיָה עַל
יְרוּשָׁלַיִם.

וּבְמִוְרָא גְדֹלָה - זֶה גְּלוּי שְׁכִינָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: אוֹ הִנֵּסָה אֱלֹהִים לִבָּא לְקֻזּוֹת

לוֹ גְּלוּי מִקְרָב גְּלוּי בְּמִסְתָּ בְּאַתָּת וּבְמוֹפְתִים,

וּבְמִקְלֹזְמוֹת וּבְיַד וַזְזָקָה וּבְזָרַע זְטוּיָה,

וּבְמִוְרָאִים גְּדֹלִים, כְּכֹל אִשְׁרֵי עָשָׂה לָכֶם יי אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֶיךָ.

ובאותות - זה המטה, כמו שנאמר: ואת המטה הזה תקחו בידך,
אשר תעשה בו את האותות.

נסיף טפה מן הכוס באמירת דם ואש... עשר המכות דצ"ד עד"ש באח"ב, בנחד, ט"ו פעם

ובמכותים - זה הדם, כמו שנאמר: ונתתי מופתים בשמים ובארץ.

דם, ואש, ותימרות עשן.

דבר אחר: ביד וזקקה - שמים, ובזרע גטויה - שמים, ובמרא גדל - שמים,
ובאותות - שמים, ובמכותים - שמים.
אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

**דם
צפרדע
כנים
ערוב
דבר
שחין
ברד
ארבה
חשך
מכת בכורות**

רבי יהודה היה נותן בהם סמנים:

דצ"ד עד"ש באח"ב.

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר שלקו המצריים במצרים עשר מכות ועל הים
לקו חמשים מכות?

במצרים מה הוא אומר? ויאמרו הזוזרטמים אל פרעה: אצבע אלהים
היא,

ועל הים מה הוא אומר? וירא ישראל את היר הגדלה אשר עשה יי
במצרים,

וייראו העם את יי, ויאמינו ביי ובמשה עבדו.

כמה לקו באצבע? עשר מכות.

אמור מעתה: במצרים לקו עשר מכות. ועל הים לקו חמשים מכות.

רבי אליעזר אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים היתה של ארבע מכות?
שנאמר: ישלחו בם זרזרין אפן, עברה וועם וצרה, משלחות מלאכי רעים.

**עברה - אחת,
וועם - שתיים,
וצרה - שלש,
משלחות מלאכי רעים - ארבע.**
אמור מעתה: במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות.

רבי עקיבא אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים היתה של חמש מכות? שנאמר: ישלחו בם זרזרין אפן, עברה וועם וצרה, משלחות מלאכי רעים.

**זרזרין אפן - אחת,
עברה - שתיים,
וועם - שלוש,
וצרה - ארבע,
משלחות מלאכי רעים - חמש.**
אמור מעתה: במצרים לקו חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות.

כמה מעלות טובות למקום עלינו!

**דיינו. אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים,
דיינו. אלו עשה בהם שפטים, ו לא עשה באלהיהם,
דיינו. אלו עשה באלהיהם, ולא הרג בכוריהם,
דיינו. אלו הרג בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם,**

ומנין שנתן לנו את ממונם?
שנאמר: וינצלו את מצרים - עשאוה כמצולה שאין בה דגים.
דבר אחר - עשאוה כמצודה זו שאין בה דגן.
למה מחבב הכתוב את ביזת הים יותר מביזת מצרים?
אלא מה שהיה בבתים נטלו במצרים. ומה שהיה בבתי תשורות נטלו על הים.
וכן הוא אומר:

כנפי יונה, וזופה בכסף - זו בזת מצרים.
ואברותיה, בירקרק זרזרין - זו בזת הים.
ותרבי ותגדלי, ותבאי - זו בזת מצרים.
בערי עריים - זו בזת הים.
תורי זהב געשה לך - זו בזת מצרים.
עם נקודות הכסף - זו בזת הים.

אֱלֹהִים נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,
 אֱלֹהִים קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרָבָה,
 אֱלֹהִים הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרָבָה וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ
 אֱלֹהִים שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סָפַק צָרָפְנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה
 אֱלֹהִים סָפַק צָרָפְנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן
 אֱלֹהִים הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת,
 אֱלֹהִים נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא קָרְבָנוּ לִפְנֵי הָרַם סִינִי,
 אֱלֹהִים קָרְבָנוּ לִפְנֵי הָרַם סִינִי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה.
 אֱלֹהִים נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 אֱלֹהִים הִכְנִיסָנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

על אחת, פמה ופמה , טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו:

הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם,
 עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים,
 עָשָׂה בָּאֱלֹהִים,
 הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם,
 נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם,
 קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,
 הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרָבָה,
 שָׁקַע צָרֵנוּ בְּתוֹכוֹ,
 סָפַק צָרָפְנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה,
 הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן,
 נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת,
 קָרְבָנוּ לִפְנֵי הָרַם סִינִי,
 נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה,
 הִכְנִיסָנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 וּבָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

רָבֵן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֱלֹהִים בִּפְסָח, לֹא יָצָא יְדֵי חוּבָתוֹ,
 וְאֵלֵינוּ הֵן: **פֶּסַח, מִצָּה, וּמָרוֹר.**

מִרְאָה בִּיד עַל הַזֶּרֶע וְיִזְהַר שֶׁלֹּא לְהַגְבִּיהַ אוֹתָהּ.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזֶמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, עַל שׁוֹם מָה?
 עַל שׁוֹם שֶׁפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,
 שֶׁנֶּאֱמַר: וְאִמְרַתֶּם זִכְרוֹן פֶּסַח הוּא לֵי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִזְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל, וְיִקְדֹּה הָעָם
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

מראה את המצות למסבים ואומר:

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה?

על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם מיד, שנאמר:
ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות, כי לא זומין,
כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמנהג, וגם צדה לא עשו להם.

מראה את המרור למסבים ואומר:

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה?

על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר:
וימררו את זרעם בעבדה קשה, בזמור ובלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרה.

בכל דור דור חוב אדם להראות את עצמו פאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר:

והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יי לי בצאתי
ממצרים.

שלא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמקם,
שנאמר: ואותנו הוציא משם, לבמען הביא אתנו, לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבותנו.

מכסה את המצות ומגביהים את הכוס עד הללויה.

לפיכך אנחנו חבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר ולקלס למי שעשה

לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו:
הוציאנו מעבדות לחרות, ומשעבוד לגאולה ומיגון לשמחה, ומאבל ליום טוב,
ומאפלה לאור גדול. ונאמר לפניו הללויה.

הללויה הללו עבדי יי, הללו את שם יי. יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם. ממזרח

שמש עד מבוא מהלל שם יי. רם על כל גוים יי, על השמים כבודו. מי כיי
אלהינו המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ? מקימי מעפר דל,
מאשפת ירים אביון, להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת הבית,
אם הבנים שמחה. הללויה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה לקדשו, ישראל

ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור. הרים רקדו כאילים, גבעות -
כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן - תסב לאחור, ההרים - תרקדו כאילים,
גבעות - כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור
אגם מים, חלמיש - למעיני מים.

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים,
והגיענו הלילה הזה לאכול בו מצה ומרור. כן יי אלהינו ואלהי אבותינו הגיענו
למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך
וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר
מזבחך לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יי
גאל ישראל.

שותיו את הכוס בהסבת שמאל.

רחצה

נוטלים את הידים ומברכים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים.

מוציא מצה

יקח המצות בסדר שהניחן, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחז שלשתן בידו ויברך "המוציא" בכונה על העליונה ו"על אכילת מצה" בכונה על הפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן העליונה השלמה וכזית שני מן הפרוסה ויטבלם במלח, ויאכל את שני הזיתים בהסבה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מרור ומטבלו בחרוסת, חוזר ומנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור.

בורך

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מן המצה השלישית עם כזית מרור וכורכם יחד, ואוכלם בהסבה ובלי ברכה. ולפני אכלו אומר:

מצה ומרור בלא ברכה זכר למקדש בימינו יחדש כהלל הזקן שהיה בורכן ואוכלו בבת אחת, לקיים מה שנאמר: על מצות ומררים יאכלהו.

שלחן עורך

אוכלים ושותים הסעדה הערוכה ונוהגים לאכל תחלה ביצים מבשלות. ו לא יאכל יותר מדי, ש לא תהיה עליו אכילת אפיקומן אכילה גסה.

צפון

אחר גמר הסעדה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה שהיתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך לאכלה קדם חצות הלילה.

בְּרֹךְ

מוזגין כוס שלישי ומברכין ברכת המזון.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת: בְּשׁוּב יי אֵת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵיִינוּ כְּחֻלְמִים.

אִזְּ יִמְלֹא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה.
אִזְּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם: הִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים.
הִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵיִינוּ שְׂמֵחִים.
שׁוּבָה יי אֵת שְׁבִיתֵנוּ כְּאִפְיָקִים בְּנֶגֶב.
הִזְרָעִים בְּדִמְעָה, בְּרִנָּה יִקְצְרוּ.
הַלּוֹךְ יֵלֶךְ וּבֹכֶה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע, בָּא יָבֵא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמֶתֵינוּ.

שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ כְּאֶחָד חֲבִירֵינוּ לְזִמּוֹן וְהַמְזָמֵן פּוֹתֵחַ:
רְבוּתִי, נְבֻרָךְ

הַמְסֻבִּים עֹנִים:
יְהִי שֵׁם יי מְבֻרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַמְזָמֵן אוֹמֵר
בְּרִשׁוֹת מִרְנָה וּרְבִנָּה וְרְבוּתִי, נְבֻרָךְ [אִם יֵשׁ עֲשָׂרָה מוֹסִיפִים: אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ.

הַמְסֻבִּים עֹנִים:
בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חֵיִינוּ

הַמְזָמֵן חוֹזֵר וְאוֹמֵר
בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חֵיִינוּ

כָּלֵם אוֹמְרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּה אוֹתֵנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד
בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וּבִטְוֵבוֹ הַגָּדוֹל
תִּמְדֵּנוּ לֹא חֶסֶד לָנוּ וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּמֶן תִּמְדֵּנוּ לְעוֹלָם וְעַד. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרִנֵּס
לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל וְהִתְקִין מַחִיָּה וּמִזֶּמֶן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמֵינוּ
וּבְרֹב חֲסִדּוֹ כְּאֵמֹר. פּוֹתֵחַ אֶת-יָדָךְ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַזֶּה
אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֹבָה בְּרִית וְתוֹרָה
חַיִּים וּמִזֶּמֶן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ
שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלִּמְדָתָנוּ. וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים
וּמִזֶּמֶן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרִנֵּס אוֹתֵנוּ:

וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ כְּאֵמֹר וְאֶכְלֶתָ וּשְׂבַעְתָּ.
וּבְרַכְתָּ אֶת-יי אֱלֹהֵיךָ עַל-הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאֶרֶץ
וְעַל הַמִּזֶּמֶן:

רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
וְעַל הַיְכָלְךָ. וְעַל מַעֲוֶנְךָ. וְעַל דְּבִירְךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלָיו. אֲבִינוּ רָעֵנוּ זִנְנוּ. פְּרִנְסָנוּ. כִּלְכְּלָנוּ. הִרְוִיחוּנוּ הָרוּחַ לָנוּ מִהֵרָה מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ.
וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מַתָּנוֹת בָּשָׂר וְדָם. וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאֲתָם. אֶלָּא לִידֵיךָ
הַמְּלָאָה וְהַרְחֹבָה. הַעֲשִׂירָה וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא
נִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תִּחְזִירָנָה לְמַקּוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בְּשַׁבַּת מוֹסִיפִין:

רָצָה וְהִחְלִיצָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה.
כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מְלַפְנֶיךָ נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִנּוּחַ בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ.

ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו, אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום חג המצות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו: ברוך אתה יי, בונה ירושלים. (ואומר בלחש: אמן):

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, לעד האל אבינו מלכנו אדירנו. בוראנו. גואלנו. קדושונו. קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל. שבכל-יום ויום הוא המטיב לנו. הוא מטיב לנו. הוא יטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא יגמלנו לעד חו וחסד ורחמים וריוח והצלחה וכל-טוב:

הרחמן הוא ישתבח על כבודו:
הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ:
הרחמן הוא ישתבח בנו לדור דורים:
הרחמן הוא קרן לעמו ירים:
הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים:
הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער:
הרחמן הוא יתן שלום בינינו:
הרחמן הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל-מעשה ידינו:
הרחמן הוא יצליח את דרכינו:
הרחמן הוא ישבור עול גלות מהרה מעל צוארנו:
הרחמן הוא יוליכנו מהרה קוממיות בארצנו:
הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף:
הרחמן הוא יפתח לנו את ידו הרחבה:
הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל. כן יברך אותנו יחד ברכה שלמה. וכן יהי רצון ונאמר אמן:
הרחמן הוא יפרוש עלינו ספת שלומו:

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו טוב

הרחמן הוא יגיענו למועדים אחרים הבאים לקראתנו לשלום:

הרחמן הוא יטע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא. ויהיו כל-מעשינו לשם שמים:

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית המקדש ולחיי העולם הבא. מגדול ישועות מלכו. ועשה-חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם: כפירים רשו ורעבו. ודרשי יי לא-יחסרו כל-טוב: נער הייתי גם-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב. וזרעו מבקש-לחם: כל-היום חונן ומלוה. וזרעו לברכה: מה שאכלנו יהיה לשבעה. ומה ששתינו יהיה לרפואה. ומה שהותרנו יהיה לברכה כדכתיב ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר יי: ברוכים אתם ליי. עושה שמים וארץ: ברוך הגבר אשר יבטח ביי. והיה יי מבטחו: יי עז לעמו יתן. יי יברך את-עמו בשלום:

עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל-עמו ישראל ואמרו אמן:

יכווין לפטור בברכה גם את הכוס הרביעית.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

שותין בהסבת שמאל.

שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו.
כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו.
שפך עליהם זעמד וחרון אפך ישיגם.
תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יי.

הלל

לא לנו, יי, לא לנו, כי לשמך תן כבוד, על חסדך, על אמתך.
למה יאמרו הגוים: איה נא אלהיהם? ואלהינו בשמים, כל אשר חפץ עשה.
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם.
פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו.
אזנים להם ולא ישמעו, אף להם ולא יריחו.
ידיהם ולא ימישו, רגליהם ולא יהלכו, לא יתנו בגרונם.
כמוהם יהיו עשיהם, כל אשר בטח בהם.
ישראל בטח ביהוה, עזרם ומגנם הוא.
בית אהרן בטחו ביהוה, עזרם ומגנם הוא.
יראי יהוה בטחו ביהוה, עזרם ומגנם הוא.

יי זכרנו יברך. יברך את בית ישראל,
יברך את בית אהרן,
יברך יראי יי, הקטנים עם הגדלים.
יסף יי עליכם, עליכם ועל בניכם.
ברוכים אתם ליי, עשה שמים וארץ.
השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם.
לא המתים הללויה ולא כל ירדי דומה.
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה.

אהבתי כי ישמע יי את קולי, תחנוני.
כי הטא אָזְנו לי ובימי אקרא.
אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני, צרה ויגון אמצא.
ובשם יי אקרא: אָנָּה יי מלטה נפשי!
חנן יי וצדיק, ואלהינו מרחם.
שמר פתאים יי, דלתי ולי יהושיע.
שובי נפשי למנוחתי, כי יי גמל עליכי.
כי חלצת נפשי ממוות, את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי.
אתהלך לפני יי בארצות החיים.
האמנתי כי אדבר, אני עניתי מאד.
אני אמרתי בחפזי: כל האדם כזב.

מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי.
כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא.
נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו.
יקר בעיני יי המוֹתָה לחסידיי.
אָנָּה יי כי אני עבדך, אני עבדך בן אמתך, פתחת למוסריי.

לך אֶזְבַּח זֶבַח תֹּדָה וּבֶשֶׁם יי אֶקְרָא.
נִדְרֵי לַיי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
בַּחֲצֹתוֹת בַּיִת יי, בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּהָ.

הִלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִיִּם.
כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֶסֶדּוֹ, וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ.

הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב
יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִרְאִי יי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בִמְרֹחַב יְהוָה.
יי לִי, לֹא אֵירָא - מֶה יַעֲשֶׂה לִי אֲדָם?
יי לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בִּשְׁנֹאִי.
טוֹב לַחֲסוֹת בֵּי מִבְטָח בָּאֲדָם.
טוֹב לַחֲסוֹת בֵּי מִבְטָח בְּנִדְבִיבִים.
כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בֶּשֶׁם יי כִּי אֲמִילֶם.
סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בֶּשֶׁם יי כִּי אֲמִילֶם.
סָבְבוּנִי כְּדֹבְרִים, דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בֶּשֶׁם יי כִּי אֲמִילֶם.
דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וַיִּי עֲזָרֵנִי.
עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים:
יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל, יָמִין יי רֹמֶמָה, יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל.
לֹא אֲמוֹת כִּי אֲחִיָּה, וְאַסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי.
פָּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אֲבֹא בָם, אֲוֹדָה יְהוָה.
זֶה הַשַּׁעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
אֲוֹדָךְ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.
אֲוֹדָךְ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.
אָבֵן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִתֵּה לְרֹאשׁ פֶּנֶה.
אָבֵן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִתֵּה לְרֹאשׁ פֶּנֶה.
מֵאֵת יְהוָה הִתֵּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
מֵאֵת יְהוָה הִתֵּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
אֲנָא יי, הוֹשִׁיעָה נָא. אֲנָא יי, הוֹשִׁיעָה נָא.
אֲנָא יי, הַצְּלִיחָה נָא. אֲנָא יי, הַצְּלִיחָה נָא.
בְּרוּךְ הֵבֵא בֶּשֶׁם יי, בְּרִכּוֹתֶיךָ מִבֵּית יי.
בְּרוּךְ הֵבֵא בֶּשֶׁם יי, בְּרִכּוֹתֶיךָ מִבֵּית יי.
אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ. אֲסֹרוּ חַג בְּעֵבְתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵל יי וַיָּאָר לָנוּ. אֲסֹרוּ חַג בְּעֵבְתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵלֵי אֲתָהּ וְאֲוֹדָךְ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמָמְךָ.
אֵלֵי אֲתָהּ וְאֲוֹדָךְ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמָמְךָ.
הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.

הודו ליי כי טוב
הודו לאלהי האלהים
הודו לאדני האדנים
לעשה נפלאות גדולות לבדו
לעשה השמים בתבונה
לרוקע הארץ על המים
לעשה אורים גדלים
את השמש לממשלת ביום
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
למכה מצרים בבכוריהם
ויצא ישראל מתוכם
בד חזקה ובזרוע נטויה
לגזר ים סוף לגזרים
והעביר ישראל בתוכו
ונער פרעה וחילו בים סוף
למוליד עמו במדבר
למכה מלכים גדלים
והרג מלכים אדירים
לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן
ונתן ארצם לנחלה
נחלה לישראל עבדו
שבשפלנו זכר לנו
ויפרקנו מצרינו
נתן לחם לכל בשר
הודו לאל השמים

כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.
כי לעולם חסדו.

נשמת כל חי תברך את שמך, יי אלהינו, ורוח כל בשר תפאר ותרום וזכרך, מלכנו, תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה.

אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל בכל התשבחות, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויי אלוהים אמת. לא ינום ולא ישן - המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, מחיה מתים, ורופא חולים פוקח עורים וזוקף כפופים, המשיח אלמים והמפענח נעלמים ולך לבדך אנחנו מודים.

ואלו בינו מלא שירה בים, ולשוננו רנה בהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות כשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגליו קלות כאילות - אין אנחנו מספיקים להודות לך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך, את שמך מלכנו, על אחת, מאלף, אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים. הטובות ניסים ונפלאות שעשית עמנו ו עם אבותינו. מלפנים, ממצרים גאלתנו, יי אלהינו, מבית עבדים פדיתנו, ברעב זנתנו ובשבע כלפלתנו, מחרב הצלתנו מדבר מלכתנו, ומחלים רעים ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרנו רחמך ולא עזבונו חסדיך. על כן אברים שפלות בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו - הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלכנו תמיד. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבח' וכל עין לך תצפה, וכל בך לך תברע, וכל קומה לפניך תשתחוה, והלבבות ייראוך, והקרב והכליות יזמרו לשמך, כדבר שנאמר: כל עצמתי תאמרה: יי, מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו.

שועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע. וכתוב: רננו צדיקים ביהוה, לישרים נאווה תהלה.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְרוֹמֵם,
וּבְשִׁפְתֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרֵךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ,
וּבִקְרֹב קְדוּשִׁים תִּתְהַלֵּל.

בְּמִקְהָלוֹת רַבּוֹת עֲמֻד בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁכֵּן חֻבַּת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדְרִיר וּלְנַצַּח עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירֹת
וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ, מְשִׁיחְךָ וּבָכֵן:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְפָּנֶיךָ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, שִׁיר וְשִׁבְחָה, הֵלֵל וְזִמְרָה, עֲזָרָה וּמִשְׁלָה,
נִצָּח, גְּדֻלָּה וְגִבּוֹרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאָרֶת, קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲלוֹם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ,
וְעֲמֻד בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלֵם בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ,
אֶת שִׁם כְּבוֹדְךָ.
כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נְעִים לְזִמְרָה, וּמַעֲלוֹם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהוֹלֵל בְּתַשְׁבְּחוֹת.

וְשׁוֹתָה כּוֹס רַבִּיעִית לֹא בִּרְכָה בְּהַסִּיפֶת שְׁמָאֵל

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן, וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ
חֲמָדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָתָה לְאֲבוֹתֵינוּ לְאָכֹל מִפְּרִיהָ וּלְשָׂבוֹעַ מִטּוֹבָהּ. רַחֵם יי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עֲמֻד וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ וְעַל הָרַצִּיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מִזְבְּחֶךָ.
וְעַל הַיִּכְלָד. וּבִנְיָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ
וּבְבִרְכָתְךָ עָלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ.
בַּשַּׁבָּת: וְרָצָה וְהִחְלִיצָנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.
כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדָה לָךְ (יי אֱלֹהֵינוּ) עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן.
בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן.

נִרְצָה

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם.

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

חד גדיא, חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא שונורא ואכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשונורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוטרא והפה לכלבא, דנשך לשונורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשונורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא
בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשונורא, דאכלה לגדיא,
דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא תורא ושתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשונורא,
דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתה למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה
לכלבא, דנשך לשונורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למי, דכבה לנורא, דשרף
לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשונורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה
למי, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשונורא, דאכלה
לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

אחד מי יודע?

אחד אני יודע: אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים מי יודע?

שנים אני יודע: שני לחות הברית.

אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלושה מי יודע?

שלושה אני יודע: שלושה אבות,

שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

ארבע מי יודע?

ארבע אני יודע: ארבע אמהות,

שלושה אבות, שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

חמשה מי יודע?

חמשה אני יודע: חמשה חומשי תורה,

ארבע אמהות, שלושה אבות,

שני לחות הברית,

אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שָׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ?

שָׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ?

שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה,
שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא, שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ?

תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה,
שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ?

עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ: עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא,
תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה, שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

אֶחָד עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ?

אֶחָד עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד עֶשְׂרֵה כּוֹכְבֵי־אֵשׁ, עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא,
תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה, שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה שְׁבִטִיא,
אֶחָד עֶשְׂרֵה כּוֹכְבֵי־אֵשׁ, עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה,
שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה מְדִינָא,
שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה שְׁבִטִיא, אֶחָד עֶשְׂרֵה כּוֹכְבֵי־אֵשׁ,
עֶשְׂרֵה דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יָרְחֵי לְדָה,
שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

פי לו נאה, פי לו נאה.

אדיר במלוכה, בחור כהלכה, גדודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

דגול במלוכה, הדור כהלכה, ותיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

זכאי במלוכה,, חסין כהלכה טפסריו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

יחיד במלוכה,, כביר כהלכה למודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

מושל במלוכה,, נורא כהלכה סביביו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

עניו במלוכה, פודה כהלכה, צדיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

קדוש במלוכה, רחום כהלכה שנאניו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

תקיף במלוכה, תומך כהלכה תמימיו יאמרו לו:
לך ולך, לך פי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, פי לו נאה, פי לו נאה.

אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

נורא הוא, סגיב הוא, עוז הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

שיר השירים פרק א

א שִׁיר הַשִּׁירִים, אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה. ב יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ, כִּי
טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּין. ג לְרִיזוֹן שְׂמִינֶיךָ טוֹבִים, שְׁמֹן תּוֹרֶךְ שְׁמֶךָ; עַל
כֵּן, עֲלָמוֹת אֶהְבֹּךָ. ד מִשְׁכָּנִי, אֲזוּרֶיךָ נְרוּצָה; הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ
וְזָדְרִיו, נָגִילָה וְנִשְׁמָנוּהָ בְּךָ נִזְכִּירָה דְּדִיךְ מִיָּין, מִיִּשְׁרִים אֶהְבֹּךָ.
ה שְׁזוּזָרָה אָנִי וְנָאוֹה, בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם; כְּאֶהְלִי קָדָר, כִּירִיעוֹת
שְׁלֹמָה. ו אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁזוּרוֹזָרֶת, שְׁשׂוּפָתַי הַשָּׁמַיִשׁ; בָּנִי
אֲמִי נִזְוָרוּ בִּי, שְׁמִנִי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי, לֹא נִטְרָתִי.
ז הִגִּידָה לִּי, שְׂאֶהְבָּה נִפְשִׁי, אִיכָה תִרְעָה, אִיכָה תִרְבִּין
בְּצִהָרִים; שְׁלֹמָה אֶהְיָה כַּעֲטִיָּה, עַל עֲדָרֵי וְזִבְרֶיךָ.
ח אִם לֹא תִדְעִי לָךְ, הִנֵּפָה בְּנָשִׁים; צֹאִי לָךְ בַּעֲקֵבִי הַצֶּאֱן, וְרַעֲי
אֶת גְּדִיתֶיךָ, עַל מִשְׁכָּנוֹת הָרָעִים.
ט לִסְסָתִי בְּרִכְבִּי פָרְעָה, דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי. י נָאוֹו לְזוּמֶיךָ בַּתִּירִים,
צִוְאָרְךָ בְּזוּרוּיִם. יא תוֹרִי זָהָב נִעֲשֶׂה לָךְ, עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף.
יב עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ, בְּמִסְבוֹ, נִרְדִּי, נָתַן רִיזוֹו. יג צָרוֹר הַבּוֹר דּוּדֵי לִי,
בֵּין שְׂדֵי יָלִין. יד אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר דּוּדֵי לִי, בְּכָרְמִי עֵין גְּדִי.
טו הִנֵּף יָפָה רַעֲיָתִי, הִנֵּף יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים. טז הִנֵּף יָפָה דּוּדֵי אֶף
נָעִים, אֶף עֲרִשְׁנוֹ רַעֲנָנָה. יז קְרוֹת בָּתִּינוֹ אֲרָזִים, רַהֲיִטְנוֹ בְּרוֹתִים.

פרק ב

א אָנִי וְזִבְצָלֶת הַשָּׁרוֹן, שׁוֹשְׁנֹת הָעֲמָקִים. ב כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַזּוּזוּיִם,
כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת. ג כְּתַפּוּז בַּעֲצֵי הַיַּעַר, כֵּן דּוּדֵי בֵּין הַבָּנִים;
בָּצְלוֹ זִמְדָּתִי וְיִשְׁבָּתִי, וּפְרִיו מִתּוֹךְ לְזֹזִי. ד הִבִּיאֲנִי אֵל בֵּית
הַיָּין, וְדָגְלוֹ עָלִי אֶהְבָּה. ה סִמְכוּנִי, בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוּנִי, בַּתַּפּוּזוּיִם;
כִּי זִזְכָּלִת אֶהְבָּה, אָנִי. ו שְׂמֹאלוֹ תַזְזָה לְרֹאשִׁי, וַיִּמְיֶנִי תַזְזָבְקָנִי. ז
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם, בַּעֲבָאוֹת, אוֹ, בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה:
אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲזוּרוּ אֶת הָאֶהְבָּה, עַד שֶׁתִּזְוֹפֵן.

ח קוֹל דּוּדִי, הִנֵּה זֶה בָּא; מְדַלֵּג, עַל הָהָרִים מְקַפֵּץ, עַל
הַגְּבָעוֹת. ט דּוֹמָה דּוּדֵי לְעָבִי, אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים; הִנֵּה זֶה עוֹמֵד,
אֲזוּר כְּתִלְנוֹ מִשְׁגִּינוֹ מִן הַזִּזְכָּלוֹת, מִצִּיץ מִן הַזִּזְכָּרִים. י עֲנָה

דודי, ואמר לי: קומי לך רעיתי יפתי, ולכי לך. ^א כי הנה הסתו, עבר; הגשם, וזלף הלך לו. ^ב הנצנים נראו בארץ, עת הזביר הגיע; וכול התור, נשמע בארצנו. ^ג התאנה וזנטה פגיה, והנפנים סמדר נתנו ריוח; קומי לכי (לך) רעיתי יפתי, ולכי לך. ^ד יונתי בוזגוי הסלע, בסתר המדרגה, הראיני את מראיה, השביעני את קולך: כי קולך ערב, ומראיה נאה. ^ה איוו לו, שעלים שעלים קטנים, מוזבלים כרמים; וכרמינו, סמדר. ^ו דודי לי ואני לו, הרעה בשושנים. ^ז עד שיפוזז היום, וגסו העללים: סב דמה לך דודי לעבני, או לעפר האילים על הרי בָּתֵּר.

פרק ג

^א על משכבי, בלילות, בקשתי, את שאהבה נפשי; בקשתי, ולא מצאתיו. ^ב אקומה נא ואסובבה בעיר, בשוקים ובחורבות אבקשה, את שאהבה נפשי; בקשתי, ולא מצאתיו. ^ג מצאוני, השמרים, הסבבים, בעיר: את שאהבה נפשי, ראיתם. ^ד כמעט, שעברתי מהם, עד שמצאתי, את שאהבה נפשי; אנוותיו, ולא ארפנו עד שהביאתני אל בית אמי, ואל זודר הורתי. ^ה השבעתי אתכם בנות ירושלים, בצבאות, או, באילות השדה: אם תעירו ואם תעוררו את האהבה, עד שתזופץ.

^ו מי זאת, עלה מן המדבר, כתימרות, עשן: מקטרת מור ולבונה, מכל אבקת רוכל. ^ז הנה, מטתו של שלמה ששים גברים, סביב לה: מגברי, ישראל. ^ח כלם איוו זרב, מלמדי מלזומה; איש זרב על ירכו, מפוזר בלילות. ^ט אפריון, עשה לו המלך שלמה מעצי, הלבנון. ^י עמודיו, עשה כסף, רפידתו זהב, מרכבו ארמון; תוכו רצוף אהבה, מבנות ירושלים. ^{יא} צאנה וראינה בנות ציון, במלך שלמה בעטרה, שעטרה לו אמו ביום ונתנתו, וביום, שמזזת לבו.

פרק ד

א הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי, הִנֵּה יָפָה עֵינֶיהָ יוֹנִים, מִבְּעַד לְצַמְתָּהּ; שִׁעְרָהּ כְּעֶדֶר הָעֹזִים, שֶׁגִּלְשׁוּ מִהָרָה גִּלְעָד. ב שֵׁנֶיהָ כְּעֶדֶר הַקְּצֻבוֹת, שֶׁעָלוּ מִן הָרְחוֹצָה: שְׂכָלָם, מִתְאַיְמוֹת, וְשִׂכְלָהּ, אֵין בָּהֶם. ג כְּזוֹט הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיהָ, וּבִדְבָרָהּ זָאוּהָ; כְּפָלֹז הָרִמּוֹן רִקְתָּהּ, מִבְּעַד לְצַמְתָּהּ. ד כְּמִגְדֵּל דָּוִיד צֹאֲרָהּ, בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת; אֶלֶף הַמִּגֵּן תִּלְוִי עָלָיו, כָּל שְׂלֹטֵי הַגָּבְרִים. ה שֵׁנִי שְׂדִיךְ כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם, תְּאוֹמֵי צִבְיָה, הָרוּעִים, בְּשׁוֹשְׁצִים. ו עַד שִׁיפּוֹז הַיּוֹם, וְנָסוּ הַעֲלָלִים אֶלֶף לִי אֵל הָרָה הַמּוֹר, וְאֵל גִּבְעַת הַלְבוּנָה. ז כָּלָה יָפָה רַעֲיָתִי, וּבֹוֹם אֵין בָּהּ. ח אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה, אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאִי; תִּשְׁוִרִי מִרְאשׁ אֲמִנָּה, מִרְאשׁ שְׁנִיר וְזֶרֶם־מוֹן, מִבְּמַעְנוֹת אֲרִיּוֹת, מִהָרָרִי גְּמָרִים. ט לִבְבַּתִּי, אֲזוֹתִי כָלָה; לִבְבַּתִּי בְּאֶזְדִּי (בְּאֶזְדִּי) מֵעֵינֶיהָ, בְּאֶזְדִּי עֶזֶק מִצֹּרֶנֶה. י מִהָ יָפוּ דִּדְיָהּ, אֲזוֹתִי כָלָה; מִהָ טָבוּ דִּדְיָהּ מִיָּין, וְרִיזֹן שְׂמִנֶהּ מִכָּל בְּשָׂמִים. יא נָפֹת תִּטְפֹּנָה שִׁפְתוֹתֶיהָ, כָּלָה; דְּבִשׁ וְזָלָב תִּזְוֹת לְשׁוֹנָהּ, וְרִיזֹן שְׂלִמְתָּהּ כְּרִיזֹן לְבָנוֹן. יב גֵּן זָעוֹל, אֲזוֹתִי כָלָה; גֵּל זָעוֹל, מַעֲיָן זֹתָוִם. יג שְׁלֹזְנָהּ כְּרִיזֹן רְמוֹנִים, עִם פְּרִי מִגְדִּים: כְּפָרִים, עִם גִּרְדִּים. יד גִּרְדִּי וְכֶרֶם, קָנָה וְקָנְמוֹן, עִם, כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה; מֹר, וְאַהֲלוֹת, עִם, כָּל רִאשֵׁי בְּשָׂמִים. טו מַעֲיָן גָּנִים, בָּאֵר בִּימִים זֹנִים; וְנָזְלִים, מִן לְבָנוֹן. טז עוֹרִי צָפוֹן וּבֹאִי תִיבֹן, הַפִּיזוֹי גָּנִי יָזְלוּ בְּשָׂמִיו; יבֹא דוֹדִי לְגִזּוֹ, וַיֹּאכֶל פְּרִי מִגְדִּיו.

פרק ה

א בָּאתִי לְגָנִי, אֲזוֹתִי כָלָה אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי, אֶכְלָתִי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵּׁי שְׂתִיתִי יִינִי עִם וְזָלָבִי; אֶכְלוּ רַעִים, שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים. ב אֲנִי יִשְׁנָה, וְלִבִּי עָר; קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק, פִּתּוֹזִי לִי אֲזוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תִמְתִּי שְׂרֵאשִׁי גְּמֹלָא טָל, קוֹצוֹתִי רְסִיסִי לִיכָלָה. ג פִּשְׁטָתִי, אֶת כְּתֻנֹּתִי אֵיכָכָה, אֶלְבָּשְׁנָה; רוֹזְצָתִי אֶת רִגְלִי, אֵיכָכָה אֶטְנֶפֶם. ד דוֹדִי, שְׁלֹזֹן יָדוֹ מִן הַזֹּר, וּמַעֲיָ, הָבוּ עָלָיו. ה קָמְתִי אֲנִי, לְפָתוֹן לְדוֹדִי; וְיָדִי גִטְפוּ מוֹר, וְאַצְבָּעֵתִי מוֹר עֶבֶר, עַל, כְּפֹת הַמִּנְעוֹל. ו פִּתּוֹתִי אֲנִי לְדוֹדִי, וְדוֹדִי זֹמֵק עֶבֶר;

נָפְשִׁי, יֵצֵאָה בְּדַבָּרוֹ בִּקְשָׁתִיהוּ וְלֹא מִצָּאֲתִיהוּ, קָרָאתִיו וְלֹא
עָנָנִי. ^ז מִצָּאֲנִי הַשְׁמֵרִים הַסִּבְבִּים בָּעִיר, הַכּוֹנֵי פָצְעוֹנָי; נִשְׁאֹו
אֶת רִדְיִי מֵעָלִי, שְׁמִרֵי הַזּוֹמוֹת. ^ח הַשְׁבִּעְתִּי אֶתְכֶם, בָּנוֹת
יְרוּשָׁלַם: אִם תִּמְצְאוּ, אֶת דּוּדֵי מֶה תִּזְיְדוּ לוֹ, שְׁזוֹלֹת אֶהְבֶּה
אֹנִי. ^ט מֶה דּוּדָךְ מִדּוֹד, הִיפָּה בְּנָשִׁים: מֶה דּוּדָךְ מִדּוֹד, שְׂכָכָה
הַשְׁבִּעְתָּנִי. ^י דּוּדֵי צֹז וְאָדוֹם, הָגוֹל מִרְבֶּכֶה. ^{יא} רֹאשׁוֹ, כְּתֵם פֹּז;
קִצּוֹתָיו, תִּלְתָּלִים, שְׁזוֹרוֹת, כְּעוֹרֵב. ^{יב} עֵינָיו, כִּיּוֹנִים עַל אִפְיָקִי
מִיָּם; רִוּצוֹת, בְּזוֹלֵב יִשְׁבוֹת, עַל מִלֵּאת. ^{יג} לְזוּזוֹ פְּעֵרוֹנֹת
הַבָּשָׂם, מִגְדָּלוֹת מִרְקוֹזִים; שְׁפֹתָיו, שׁוֹשְׁעִים נְטָפוֹת, מוֹר
עֶבֶר. ^{יד} יָדָיו גָּלִילִי וְזָהָב, מִמְּלָאִים בִּתְרִישִׁישׁ; מַעְיו עֲשֵׂת שֶׁן,
מֵעֶלְפֹת סְפִירִים. ^{טו} שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי יֶשַׁע, מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנִי פֹז;
מִרְאֵהוּ, כִּלְבָּנוֹן בְּזוֹר, כְּאֲרִזִּים. ^{טז} זֹכּוֹ, מִמִּתְקִים, וְכָלוּ
מוֹזְמָרִים; זֶה דּוּדֵי וְזֶה רַעִי, בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם.

פרק ו

^א אֲנִי הִלַּךְ דּוּדָךְ, הִיפָּה בְּנָשִׁים; אֲנִי פָנָה דּוּדָךְ, וַיִּבְקֶשְׁנִי
עֲמָךְ. ^ב דּוּדֵי יָרֵד לָנֶזֶל, לְעֶרְצוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת, בָּנָנִים, וְלִלְקֹט,
שׁוֹשְׁעִים. ^ג אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי, הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁעִים. ^ד יָפָה אֶת
רַעִיתִי כְּתִרְצָה, נָאוֹה כִּירוּשָׁלַם; אֵימָה, כְּנִדְגָלוֹת. ^ה הַסִּבִּי עֵינֶיךָ
מִנְגְדִּי, שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי; שְׁעָרָךְ כְּעֶדֶר הָעוֹיִם, שְׁגָלְשׁוֹ מִן
הַגָּלְעָד. ^ו שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר הָרְזוּלִים, שְׁעָלוּ מִן הָרְוּצָה: שְׂכָכָם,
מִתְאִימוֹת, וְשִׂכְלָה, אֵין בָּהֶם. ^ז כְּפָלֹז הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ, מִבְּעַד
לִצְמִתָּךְ. ^ח שְׁשִׁים הֶמָּה מְלָכוֹת, וְשִׁבְעִים פִּילִצְשִׁים; וְעִלְמוֹת, אֵין
מִסְפָּר. ^ט אֲזוֹת הֵיא, יוֹנָתִי תִמְתִּי אֲזוֹת הֵיא לְאִמָּה, בָּרָה הֵיא
לְיוֹלָדָתָה; רְאוּהָ בָנוֹת וַיִּאֲשְׁרוּהָ, מְלָכוֹת וּפִילִצְשִׁים וַיִּהְלָלוּהָ.
^י מִי זֹאת הַנְּשִׁקָּפָה, כְּמוֹ שְׁזוֹר: יָפָה כִּלְבָּנָה, בָּרָה כְּזוֹמָה אֵימָה,
כְּנִדְגָלוֹת. ^{יא} אֶל גִּנָּת אֲגֹז יִרְדֵּתִי, לְרֹאוֹת בְּאִפִּי הַנְּזוֹל; לְרֹאוֹת
הַפְּרוֹזָה הַנְּפֹךְ, הַנְּצוֹ הָרִמָּנִים. ^{יב} לֹא יִדְעָתִי נָפְשִׁי שְׂמִתָּנִי,
מִרְכָּבוֹת עָמִי נָדִיב.

פרק ז

א שׁוּבִי שׁוּבִי הַשְׁוֹלְבִיית, שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִזְוֹזָה בָּךְ; מַה תִּנְוֹזוּ, בַּשְׁוֹלְבִיית, כְּמוֹזֹלֶת, הַמוֹזֹנִים. ב מַה יָּפוּ פָּעֲמֶיךָ בַּנְּעָלִים, בַּת גָּדִיב; וְזִמּוּקֵי יַרְכִּיךָ כְּמוֹ וְזִלְאִים, מַעֲשֵׂה יְדֵי אִמּוֹ. ג שְׂרָרָה אִמּוֹ הַסֵּהָר, אֶל יוֹזֶסֶר הַמִּזְנֶה; בַּטֶּנֶף עֲרֻמַּת זֹטִים, סוּגָה בַּשְׁוֹשְׁנִים. ד שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם, תִּאֲמִי צְבִיָּה. ה צֹאֲרָה, כְּמִגְדֵּל הַשֵּׁן; עֵינֶךָ בְּרֻכּוֹת בְּזוּשָׁבוֹן, עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אִפֶּה כְּמִגְדֵּל הַלְבָנוֹן, צוּפָה פָּנֵי דָמֶשֶׂק. ו רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל, וְדִלֶת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן; מִלֶּךָ, אֶסּוּר בְּרֹהֲטִים. ז מַה יָּפִית, וּמַה נְּעֻמַּת אֱהָבָה, בַּת־עֲנוּגִים. ח זֹאת קוֹמַתָּה דְמוּתָה לְתִמְרָה, וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת. ט אֲבִרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתִמְרָה, אֲזוּזָה בַּסִּנְסִנִּי; וַיְהִי זֶה שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן, וְרִיזוֹ אִפֶּה כְּתַפּוּזִים. י וְזֹכָה, כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים; דוֹבֵב, שִׁפְתֵי יִשְׁנִים. יא אֲנִי לְדוּדִי, וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ. יב לִכְתּוֹ דוּדֵי נִצָּא הַשְּׂדֵה, נְלִינָה בְּכַפָּרִים. יג נְשִׁכְמֹה, לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פְּרוּזָה הַגֶּפֶן פִּתּוּז הַסִּמְדָר, הַנִּצּוֹ הַרְמוּזִים; שֵׁם אֶתֵּן אֶת דְּדִי, לָךְ. יד הַדּוּדֵי אִים נִתְּנוּ רִיזוֹ, וְעַל פִּתּוּזֵינוּ כָּל מִגְדִּים וְזֹדֵשִׁים, גַּם יִשְׁנִים; דוּדִי, צִפְנָתִי לָךְ.

פרק ח

א מִי יִתְנֶה כְּאִזּוֹ לִי, יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי; אֲמַצְאָה בְּזוּזִן אֲשִׁקָּה, גַּם לֹא יָבוּוּ לִי. ב אֲנִהְיָה, אֲבִיאָה אֶל בֵּית אִמִּי תִלְמִידִי; אֲשִׁקָּה מִיִּין הַרְקוֹז, מַעֲסִיס רַמְזִי. ג שְׂבִמְאֵל תַּנּוֹת רֹאשִׁי, וַיִּמְיֶנּוּ תַנּוֹבְקָנִי. ד הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם, בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם; מַה תַּעֲרִירוּ וּמַה תַּעֲרָרוּ אֶת הָאֱהָבָה, עַד שִׁתְּנוּפֶסֶךְ. ה מִי זֹאת, עֲלָה מִן הַמִּדְבָּר, מִתְרַפֶּקֶת, עַל דוּדָה; תַּנּוֹת הַתַּפּוּז, עוֹרֶרְתִּיךָ שְׂבִימָה וְזִבְלָתָה אִמֶּה, שְׂבִימָה וְזִבְלָה יְלֻדָתָה. ו שִׁימְנֵי כוֹזוֹתֶם עַל לִבֶּךָ, כוֹזוֹתֶם עַל זְרוּעָה כִּי עֲנָה כְּמוֹת אֱהָבָה, קָשָׁה כְּשֹׂאֹל קִנְאָה; רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי, אִשׁ שְׂלֵה־בִתִּיהָ. ז מִיִּים רַבִּים, לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה, וְנִהְרֹות, לֹא יִשְׁטְפוּהָ; אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ, בְּאֱהָבָה

בוז, יבוזו לו. ^ח אֲזוּזוֹת לָנוּ קִטְצָה, וְשִׁדִּים אֵין לָהּ; מִה נַּעֲשֶׂה
 לְאֲזוּזֵנוּ, בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַּר בָּהּ. ^ט אִם זוּמָה הִיא, נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת
 כֶּסֶף; וְאִם דָּלַת הִיא, נַעֲזֹר עָלֶיהָ לוּז אֶרֶז. ^י אֲנִי זוּמָה, וְשִׁדִּי
 כְּמוֹדָלוֹת; אֲזִי הֵיטֵי בְעֵינָיו, כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם.

^{יא} כָּרָם הָיָה לְשִׁלְמוֹהַ בְּבַעַל הַבוֹז, נָתַן אֶת הַכָּרָם לְצִטְרִים:
 אִישׁ יָבֵא בַּפְּרִי, אָלֶף כֶּסֶף. ^{יב} כָּרְמִי שְׁלִי, לִפְנֵי; הָאֶלֶף לָךְ
 שִׁלְמוֹהַ, וּמֵאתִים לְצִטְרִים אֶת פְּרִי. ^{יג} הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּזִים, זֹזְרִים
 מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׂמִיעָנִי. ^{יד} בָּרוּז דּוֹדִי, וְדָמָה לָךְ לִצְבִי אוֹ
 לְעֹפֶר הָאֵילִים עַל, הָרִי בְשָׂמִים.

